

1 Pracownia Rzeźby i Działań Przestrzennych

2019/2020

Ten rok akademicki, zgodnie z etapowym działaniem dydaktycznym i tradycją kształcenia w naszej pracowni, rozpoczęliśmy realizowanymi w pierwszym semestrze ćwiczeniami. Fundament tych zadań bazuje na współuczestnictwie i wzajemnym reagowaniu, refleksyjnym wobec elementarnych problemów takich jak; przestrzeń, przedmiot, potencjał własnego bycia, relacje i konteksty tego co istnieje pomiędzy, czy szerokie doświadczanie projekcji jako wartości w ogóle, a nie tylko identyfikowanej jako wypadkową operowania sprzętem takim jak kamera czy komputer. Wzajemne reagowanie i dokumentowanie poszczególnych zdarzeń, a następnie działania twórcze oparte o dokumentację nie tylko własnych realizacji, przybliżyła studentom możliwość traktowania tej materii, jako niezależnego środka artykulacji artystycznej ale i odnajdowania fenomenu nieprzekładalności pewnych stanów z sytuacji realnej do jakiegokolwiek formy dokumentacji. Semestr pierwszy służy głównie rozpoznaniu siebie i własnych zainteresowań jak i wrażliwości własnej ujawniającej się na tle grupy. W semestrze drugim rozpoczynają się realizacje będące rezultatem wcześniejszych doświadczeń. Sytuacja izolacji, której wszyscy zostaliśmy poddani na skutek pandemii, poza ogromnym dyskomfortem, wymusiła i wygenerowała nowe doświadczenia. Ta ekstremalna sytuacja z jednej strony poważnie ogranicza pole sięgania po inspiracje, z drugiej zaś, ujawnia całe bogactwo zawężonego nam otoczenia, które automatycznie zwiększa swoją aktywność. Uruchomiliśmy je naszą wrażliwością, często lekko przytępioną nadmiarem docierających bodźców i poczucia konieczności reagowania na nie. Stan jaki wszyscy doświadczamy jest szczególnie zatem naszą wzajemną powinnością (zarówno studentów jak i pedagogów) jest jego refleksyjne doświadczanie, odszukanie własnej potencjalności twórczej oraz dyscypliny i własnego definiowania wolności. W tym roku pomimo sytuacji nadzwyczajnej studenci pracowni, (każdy na swój własny sposób), szybko dojrżeli twórczo, bowiem odosobnienie przysłużyło się zwiększeniu odpowiedzialności za siebie w szerokim tego słowa znaczeniu.

Prof. dr hab. Marcin Berdyszak